

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Idea Theologiæ Specvlativæ

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

XII. De missione, & custodia Angelorum, ac impugnatione dæmonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38884

CAPUT XII.

De missione, & custodia Angelorum, ac impugnatione demonum.

RESOLUTIO I. *Angeli à Deo mittuntur in ministerium.*] ITA S. Tho. 1 p. q. 118. art. 1. Et quidem quòd Angeli à Deo mittantur, probat, tum ex verbis illis *Exodi 23.* Ecce ego mittam Angelum meum qui præcedat te; tum quia Angelus ex imperio Dei de novo applicatur ad aliquid agendum, circa creaturam corpoream quam administrat, sicque ibi de novo incipit esse. Quòd verò Angeli mittantur in ministerium probat, quia actio quam Angelus missus exercet, procedit à Deo sicut à principio cuius nutu, & autoritate angeli operantur, & in Deum reducitur sicut in ultimum finem: qui autem sic operatur se habet ut instrumentum intelligens, quod est idem ac minister.

Nota 1. Angelos propriè non esse ministros hominum, hoc enim denotat aliquam inferioritatem & subjectionem, quæ nequit Angelis comperere respectu hominum: quare potius sunt eorum rectores, & custodes, quàm ministri.

Nota 2. Juxta S. Doctorem *art. 2.* superiores Angelos nunquam ad exterius ministerium mitti, tum quia ordo angelicæ missionis habet, ut inferiora per superiora administrantur: at non est ratio cur talis ordo prætermittatur, quia cum sit secundum dona gratiæ, non habet ordinem superiorem propter quem prætermitti debeat: præsertim quia talis præmissio, utpote nobis ignota, nihil prodesset ad confirmationem nostræ fidei: tum quia nihil est ita magnum in ministeriis divinis, quod per inferiores ordines exerceri non possit, cum Archangelus Gabriel missus sit ad annuntiandum Incarnationis mysterium, quod inter ministeria divina summum locum tenet.

Verùm alii existimant, etiam superiores Angelos
P
extraor-

extraordinariè mitti, tum quia Apostolus *Hebr. 1.* Nonne, inquit, omnes sunt administratorii spiritus in ministerium missi, tum quia ex quorundam Patrum sententia, Michaël, & Gabriel quos missos esse constat, sunt ex superioribus ordinibus: tum deniq; quia cum ipse Filius Dei missus sit ad homines, cur negetur etiam supremos Angelos saltem ex gravi causa, interdum ad eos mitti? utrumque probabile.

RESOLUTIO II. *Homines custodiuntur ab Angelis.* ITA S. THOMAS 1. p. q. 113. art. 1. quod probat, tum ex illo *Psal. 99.* Angelis suis Deus mandavit de te: tum quia variabilia & mobilia, per immobilia & invariabilia secundum rationem divinæ providentiæ moventur, & regulantur, ut patet inductione: nam omnia corpora quæ mobilia sunt, per substantias immobiles & immateriales, & corpora inferiora per superiora, quæ sunt invariabilia quoad substantiam reguntur; inò nos ipsi regulamur, circa conclusiones, in quibus possumus diversimodè opinari, per principia quæ invariabiliter tenemus. Manifestum est autem quòd in rebus agendis, cogitatio & affectus hominis multipliciter variari, & deficere possunt à bono, & idèò necessarium fuit, quòd hominibus Angeli ad custodiam deputarentur, per quos regularentur, & moverentur ad bonum.

Nota 1. ex art. 2. Singulos homines à singulis Angelis custodiri, quia cum homines non tantum sint incorruptibiles quoad speciem communem, sed etiam quantum ad proprias formas singulorum, providentiæ Dei comparatur ad singulos homines, sicut ad singula genera, vel species corruptibilium rerum: unde sicut probabile est quòd diversis speciebus rerum, diversi Angeli ejusdem ordinis præficiuntur, ita rationabile est ut diversis hominibus diversi Angeli ad custodiam deputentur.

Nota 2. ex art. 4. Nullum esse hominem qui careat Angelo custode: quia homo hic constitutus est quasi in quadam via qua debet tendere in patriam, in qua quidem

dem via multa pericula interna, & externa imminēt: & ideò sicut hominibus per viā non tutam ambulātib⁹ dantur custodes, ita & cuilibet homini quamdiu viator est, custos Angelus deputatur: quando autem jam ad viā terminum pervenerit, non habebit custodem Angelum, sed habebit in cœlo Angelum conregnantem, in inferno dæmonem punientem.

Verum ab hac regula excipiendus est Christus, quia cum esset comprehensor, & Angelorum Dominus, non habebat Angelos custodientes, sed ministrantes. Non tamen beata Virgo etsi eximiè sancta, quia beneficium custodiæ respicit hominem ut viatorem, non ut justum. Neque homines in statu innocentia, propter pericula ab extrinseco ingruentia. Nec denique præsciti, quia sicut non destituuntur auxiliis sufficientibus, ita nec custodia Angelica.

Notatandē præter Angelos singularibus personis deputatos, alios esse qui regnis, provinciis, civitatib⁹, & congregationib⁹ perficiuntur. Imò Pōtifices, Reges, aliaq; personæ publicæ præter Angelum quem habent ut personæ privatae, habent alium quo diriguntur in iis quæ spectant ad regimen multitudinis, sibi commissæ, ut fert communis Theologorum sententia.

RESOLUTIO III. *Angelus deputatur homini ad custodiam à nativitate.*] ITA S. Tho. 1. p. q. 113. art. 5. quod probat, quia etsi beneficia quæ dantur hominib⁹ divinius, ex eo quòd est Christianus incipiant à tempore baptismi, sicut perceptio Eucharistiæ, & alia hujusmodi, ea tamen quæ providentur homini à Deo, quatenus habet naturam rationalem, ex tunc ei exhibentur, ex quo talem naturam accipit: at tale beneficium est custodia Angelorum, ut ex dictis patet, quare homo statim à nativitate habet Angelum ad sui custodiam deputatum.

Nota 1. ex responsione ad 2. Quòd etsi pueri mox natū non possint illuminari ab Angelo, ob defectum usus rationis, officium tamen custodiæ in iis alios effectus habere potest, nempe arcere dæmones, aliaque

nocumenta tam corporalia, quàm spiritualia prohibere, & ex *responsione ad 3.* quòd puer quamdiu est in utero, est veluti pars matris, sicut fructus pendens ab arbore est aliquid arboris, ac proinde tunc ab angelo matris custoditur, sed in nativitate quando separatur à matre, angelus ei ad custodiam deputatur.

Aliqui tamen oppositum docent, quia infans etià in utero est persona distincta à matre, in ordine ad beatitudinem. Unde est capax peccati originalis, etsi mater sancta sit, & aliunde magis commendatur liberalitas Dei, quòd ex tunc habeat Angelum specialiter deputatum, qui illius curam gerat, & impediat ne dæmon aliquod nocumentum ei inferat.

Nota 2. ex art. 6. Angelum custodem nunquam totaliter deserere hominem, sed tantum secundùm quid, quatenus non impedit ne interdum subdatur alicui tribulationi, vel in peccatum cadat. Item *ex art. 7.* Angelos non dolere de malis eorum quos custodiunt, cum sint beati, eorumq; voluntas totaliter inhæreat ordini dÿvinæ iustitiæ. Et *ex art. 8.* inter Angelos bonos posse esse pugnam vel discordiam, quatenus nescientes quid Deus circa negotium aliquod decreverit, interdum petunt pugnantia ex bono fine. Quæ ratione *Daniel. 10.* fuit pugna inter principem regni Persarum, & Gabrielem, quatenus ille optabat ut Judæi à captivitate nondum liberarentur, quia sperabat plerosque gentiles ex eorum consuetudine converrendos. Gabriel vero timens ne Judæi Persarum exemplo ad idololatriam deficerent, orabat pro eorum liberatione à captivitate.

RESOLUTIO IV. *Homines impugnantur à demonibus.* ITA S. Thomas 1. p. q. 114. art. 1. quòd probat ex verbis illis ad *Ephes. 6.* Non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinè, &c. Monet autem, i. talè impugnationem procedere ex ipsa malitia dæmonù, qui propter invidiam, profectum hominum impedire nituntur & propter superbiam dÿvinæ potestatis similitudinem usurpant, deputando sibi ministros deter-

determinatos ad hominum impugnationem. 2. Ordinem dictæ impugnationis esse à Deo, qui ordinatè novit malis uti ad bona ea ordinando. 3. Ex parte bonorum Angelorum, tam ipsam custodiam, quam ordinem custodiæ reduci ad Deum, sicut ad primum authorem.

Nota 1. ex art. 2. Etsi Deus dicatur tentare hominē ut sciat, seu ut scire faciat, proprium tamen esse dæmonis tentare malo fine, ut nempe hominem decipiat, & in peccatūm præcipitet: Unde prior tentatio vocari solet probationis, posterior verò seductionis: imò eadem tentatio hominis potest simul esse probationis, ut à Deo permittitur, & seductionis, ut à dæmone causatur, ut patet in tentatione beati Job. Quin ipse dæmon modo Christum tentat, ut experimentum aliquod ex eo fumat, modo ut eum in peccatum inducat.

Nota 2. ex art. 3. Quòd etsi dæmon indirectè sit causa omniū peccatorum quæ ab hominibus patrantur, quatenus causa fuit primi peccati, ex quo pronitas ad malū orta est: non tamen omnia directè oriuntur ex illius suggestione: cū non semper homines tentet, & aliunde ipsa naturæ corruptio, imò vel sola arbitrii libertas in hominibus hinc degentibus, ad peccandum sufficiat, ut ex peccato primi angeli apertè colligitur.

Nota 3. ex art. 4. Possè angelos efficere transmutationes rerum corporalium, quæ per aliquas virtutes naturales fieri possunt, ut generare serpentes, & ranas ex putrefactione, non autem illas quæ vires naturæ excedunt, sicut quòd corpus hominis mortuum reviviscat, aut quòd corpus humanum mutetur in bestiale. Unde si quando dæmones tale quiddam operari videntur, hoc fit secundum apparentiam tantum, idque vel ab interiori per immutationem phantasiæ, ita ut aliquid aliter videatur quàm sit, vel ab exteriori, si verbi causa dæmon corpori humano circumponat corpus ex aère confectum, sub figura alicujus animalis, ut homo in illius specie appareat.